

Fest Papua Merdeka II

17 sierpnia 2015

8 sierpnia 2015 roku w Niecieplinie koło Garwolina pod Warszawą odbyła się druga edycja festiwalu „Papua Merdeka II”. Zapoczątkowana dzięki kooperacji zespołu „Bunt” i Rafała Szymborskiego impreza zgromadziła w tym roku ponad 150 osób. Organizatorzy w zapowiedzi poprzedzającej koncert przedstawili swoje motywacje w następujący sposób: „Nie zgadzamy się z tym, co robi w tym regionie indonezyjska administracja. Dlatego ponownie zagramy dla Was przekazując zebraną sumę pieniędzy Zachodnim Papuasom działającym na rzecz organizacji Free West Papua Campaign”. Koncert „Papua Merdeka” zainicjowany został jako impreza charytatywna; również w tym roku gros zebranej sumy z wejściówek przekazano na rzecz Free West Papua Campaign (FWPC), międzynarodowej kampanii na rzecz niepodległości Papui Zachodniej.

Drugie muzyczne spotkanie w Niecieplinie nabrało szczególnego wymiaru, ponieważ uświetniła je obecność zespołu Mambesak. Członkowie zespołu Mambesak stanowią część holenderskiego przedstawicielstwa Free West Papua Campaign, a lider grupy, Oridek Ap, jest również głównym przedstawicielem FWPC w Niderlandach. Mambesak w pięcioosobowym składzie dotarł do Garwolina w godzinach wieczornych 7 sierpnia 2015 roku. Swoją udział w festiwalu poprzedził trzykilometrowym marszem. Wyruszając z posesji przy Alei Legionów, gdzie zamieszkali na czas obecności w Polsce, zachodniopapuascy muzycy i aktywiści mijali łąki, lasy i pola śpiewając tradycyjne pieśni przy rytmicznym akompaniamencie bębnów tifa. Pochód poprowadził Rafał Szymborski, który na wysokim drzewcu niósł zawieszone flagi Papui Zachodniej oraz flagę Polski.

Przed koncertem odbyła się oficjalna [inauguracja Free West Papua Campaign Poland](#). Placówka organizacji literalnie zlokalizowana będzie na terenie Garwolina. Nie zabrakło

również czasu na swobodne powitania i rozmowy. Najmłodszych uczestników imprezy do wspólnej zabawy i nauki gry na tifa zaprosił Oridek Ap, który stojąc wraz z chłopcami w kręgu wykonywał wymagające sprawności taneczne ewolucje z bębnami. Muzyczną część festiwalu otworzył gość specjalny, zespół Mambesak w składzie: Oridek Ap, Erisham Ap, Raimond Koerni, Mesu Thommey i Mansonai Ap. W repertuarze zachodniopapuaskiej grupy folkowej znalazły się zarówno tradycyjne pieśni, jak i inspiracje artystyczne z Nowej Gwinei będące owocem kulturowej historii Papui ostatnich kilkudziesięciu lat. Wśród zaintonowanych pieśni znalazł się ostatni utwór Arnolda Apa „Misterium życia”, zachodniopapuaskiego muzyka i antropologa aresztowanego w 1983 roku i zamordowanego kilka miesięcy później przez indonezyjskie siły bezpieczeństwa.

Rytmiczna i momentami sentymentalna muzyka Oceanu Spokojnego wprowadziła uczestników w refleksyjny nastrój, ale i zaprosiła do swobodnej i nieskrępowanej zabawy. Wśród podrygujących dorosłych tańczyły kilkuletnie dzieci. Występ Mambesaku spotkał się z ciepłym przyjęciem, a jego zakończeniu towarzyszyły podziękowania oraz łzy wzruszenia i szczerego przejęcia losem Papui Zachodniej. Po zachodniopapuaskim akcencie na scenę wkroczył zespół reggae OPDK – Od początku do końca. Przybyła z Dębina kapela pojawiła się w doskonałym momencie stanowiąc harmonijny pomost między nowogwinejskim folkiem, a mającą niebawem zdominować scenę muzyką reprezentującą cięższe akordy. Występowi OPDK towarzyszyła bardzo dobra komunikacja wokalisty zespołu Tomasza Krzemińskiego z publicznością; pod sceną pojawili się również pierwsi tańczący, a wśród nich integrujące się polsko-zachodniopapuaskie grono. W trakcie występu zespołu OPDK na plac koncertowy wjechał wóz strażacki z Niecieplina, który zraszał tańczących wodą. Wdrapał się na niego Erisham Ap, który wzniosł ku górze tercet zachodniopapuaskich i polskich flag.

Po występie OPDK w repertuarze, którego znalazły się takie utwory jak „Reumatyzm”, „Razem” oraz „Tsunami Miłości” na scenie pojawił się zespół Córusia Tatusia z Działdowa. Żeński band wprowadził na plac w Niecieplinie punk/rockową atmosferę i podniósł na nogi relaksujących się przed momentem na trawie, co niektórych uczestników koncertu. Publiczność zgęstniała w międzyczasie – znad przepływającej nieopodal rzeki Wilgi dołączały na bieżąco grupy osób szukające w wodzie ulgi od ponad 30-stopniowego upału. W trakcie kilkudziesięciominutowego występu Córusi Tatusia zebrani mogli usłyszeć autorskie nagrania zespołu jak np. „Wojna”, a także znane hity z lat 1980. jak np. „Syneczku” Zbombardowanej Laleczki.

Po bardzo ekspresyjnym występie zespołu z Działdowa w nocnej już aurze przed uczestnikami koncertu wystąpił jego gospodarz, grupa Bunt. Wśród znanych fanom zespołu kawałków można było usłyszeć nowe, do tej pory nie archiwizowane jak np. „Nietolerowany”. Zaangażowane utwory zespołu piętnowały przemoc wobec zwierząt, nietolerancję i militarizm. Antywojenne wątki znalazły się także w repertuarze kapeli „Nie Ma Wyjścia”. Na okoliczność koncertu grupa z Poniatowej przygotowała między innymi utwór o konflikcie palestyńsko-izraelskim, w innym utworze przypominała, że „Nic nie uczy tak jak ból”. Szóstą w kolejności kapelą, która pojawiła się na scenie były Rozbujane Betoniary. Zespół przyjechał do Niecieplina z odległego Grybowa i z dorobkiem 5 płyt wystąpił tego dnia jako jeden z najbardziej doświadczonych. Koncert zamknął „Burek! Dobry Pies”, który dotarł pod Garwolin z województwa podkarpackiego. Na koniec swojego występu nowozagórska kapela zaskoczyła zebranych wokalnie-instrumentalną wszechstronnością swojego składu.

W trakcie koncertu serwowano wegetariańską strawę, a jego uczestnikom zapewniono możliwość rozbicia namiotu i noclegu wśród długich rozłożystych łąk przecinanych rzeką Wilgą,

tworzącą na tej długości swoistą serpentynę. Druga edycja koncertu „Papua Merdeka” potwierdziła progresywny charakter tej imprezy – uczestników było więcej niż na inauguracji przed rokiem, więcej było również zespołów, które zjechały z kilku znacznie oddalonych od siebie województw, nadając spotkaniu charakter ogólnopolskiego. Punk-rockowe kwesty w Niecieplinie warto śledzić i przyglądać się im bliżej. To jedyna naprawdę zbiorowa inicjatywa w naszym kraju poświęcona sytuacji i łamaniu praw człowieka Papui Zachodniej, gromadząca z tej okazji w jednym miejscu ponad stuosobową społeczność. Jeżeli organizatorzy i inicjatorzy podtrzymają tradycję, Papua Merdeka III w 2016 roku może pobić kolejny rekord frekwencji.

Autorstwo: Damian Żuchowski

Źródło: WolneMedia.net